

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor
Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et
Divortiis, Dissertationes Tres**

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Cap. VIII. Nuptiæ cum uxoris filia & nepte, matre & utraque avia
prohibentur Lev. XVIII. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

C A P U T VIII.

*Nuptiae cum uxoris filia & nepte, matre & utraque
avia prohibentur Levit. XVIII. 17.*

Denique comma 17. agmen horum præceptorum claudit, quibus incestæ nuptiæ vetitæ; וְעוֹת אֲשֶׁר וּבָתָה לֹא תַגִּיל אֶת בֵּן בָּתָה וְאֶת בַּת בֵּן בָּתָה לֹא חַק לְגַלְתָּה שָׂוֹתָה שָׂוֹתָה הַנָּה וְמֵת הַאֲנָשָׁן Nuditatem mulieris & filie ejus ne retegito; filiam filii ejus aut filiam filia ejus ne accipito, ad retegendarum nuditatem ejus, proxima ejus sunt, scelus est. Ubi conjunctione cum uxoris matre, & utraque avia interdictum, item cum filia & nepte ejus ex filio aut filia, sive uxor fuerit juncta, sive per divor- tium aut mortem separata. Cum Karæis aliisque Interpretibus præcipue privignam, filiam uxoris, filiamque privigni & privi- gnæ hic intelligimus. Ratio interdicti additur שָׂוֹתָה הַנָּה וְמֵת הַאֲנָשָׁן שָׂוֹתָה שָׂוֹתָה propinquæ sunt, scelus est. LXX. ὅμειαι γάρ τοις εὐστίν. ἀσέληνος ἐστι. domesticæ enim tuæ sunt, impietas est. Chaldaeus paraph. קְרִיבִין אָנָן עַזְעַזְתָּן הַיָּאָן consanguineæ enim sunt, censilum peccatorum est; sive cogitatio pessima est de re tam mala facienda. Samar. גַּתְהָא חַאָן meretricium, sive fornicatio est. Vulgata, quia caro illius sunt, & talis coitus incestus est. Vocabulum נְזָב exquisitis libidinibus tribui solet, & magis præmeditatis, quia magis a natura abhorrent. Jud. xx. 6. Ezek. XVI. 43. 58. XXIII. 21. 48. Hic ultima vice vox שָׂא carnis sive propinquæ occurrit, quæ in regula generali com. 6. Adeoque hic prohibitionum incestus finis est, aliaque illicita con- jugia incipiunt versu 18. Ita Nachmanides observat, quod nunc et- iam proximas prohibendo dicat textus Caro vel proximæ sunt, sicut com. 6. quia altera alteri propinqua est.

II. R. Levi Barzelonita ex hoc versu 17. plura præcepta elicit. 1. Non esse revelandam turpidinem mulieris & filia ejus, præcepto 203. 2. non esse revelandam turpidinem mulieris & filii ejus. præc. 204. Addunt Rabbini abneptem ex nepote, quæ ex numero Secunda- riarum, & matrem matris patris uxoris solam. 3. non esse revelan- dam turpidinem mulieris & filia ejus. præc. 205. Ubi iterum ad- ditur interdictum proneptis ejus ex nepte & filia. R. Elias ben Mose ad istum versum sequentia adnotat: כִּכְהָ שָׁמַר עֲרוֹת אֲשֶׁר וּבָתָה: לא תַגִּיל אֶת בֵּן בָּתָה וְאֶת בַּת בֵּן בָּתָה לֹא חַק לְגַלְתָּה שָׂוֹתָה שָׂוֹתָה בְּעֵצָבוֹ באשה איש וּבָתוֹ כִּי אָסֹרוּ יְשֻׁב לְאַשְׁתָּו וּמְמַאכֵּר אֶת בַּת בֵּן בָּתָה וְאֶת בַּת בֵּן בָּתָה בְּעֵצָבוֹ באשה איש וּבָתוֹ (שאלא)

L

ושאר שארו לנוף אחד ובזה שאמר שארה הנה הטעם אלה הנשים *ex eo quod legislator dixerit*, nuditatem mulieris & filiae ejus ne retege, binos propinquos uni persona prohibitos esse, eliciunt. Estque jus in se circa uxorem viri & filia ejus, siquidem prohibitio ejus transeat ad uxorem. Atque ex dicto, filiam filii ejus, & filiam filiae ejus, &c eliciunt interdictam esse personam & propinquam propinqui uni persona. Quando autem dicit, proxima ejus sunt, sensus est, earum mulierum. Denique addit: וכאן:

נשלם פרוש היא פסוקים שנאמרו בעניין העיריה כי דעת החכם רבינו ישעיה: *Hic absoluta est interpretatio undecimi versuum, qui de materia incestus agunt, secundum opinionem Sapientis Rabbenus Jeschua.* (nempe a versu 6. usque ad 17. inclusive.)

III. Hoc igitur commate 17. in genere prohibetur, ne quis conjugatur cum *אשה* muliere & filia ejus, sive cum uxore & filia ejus, ut sive uxor fuerit, sive non, Lex duci nolit filiam mulieris cognitae ab eodem viro. Atque ita denuo inculcatur, quod jam comm. 7. 10. & 15. per consequentiam erat interdictum. Præcipue tamen, ut dictum, filiam denotari existimamus, quam uxor ex alio marito suscepit, quæ privigna vocatur, idque tam post mortem propriæ uxor, quam adhuc ipsa vivente. Prohibet etiam neptem ejus, quam quis in uxorem duxerat, sive esset neptis uxor, ex filio uxor, sive ex filia. Sic vice versa uxori nuptiæ prohibentur cum filio viri sui & cum nepote. Atque adeo postremo universe cum omnibus, qui affinitate aliqua propinqui sunt, nuptiis interdicitur. Huc etiam pertinet lex Lev. xx. 14. *איש אשר יקח את אשה ואת אכה ונמה דיא באש שרפו אותו ואחנן ולא תזוזה וכוה בתוככם Quicunque duxerit mulierem & matrem ejus, scelus est; igne comburuntio eum & eas, ut non sit scelus in medio vestri.*

IV. *Quare* hic, an genero licitum uxor suæ demortuæ novercam ducere? Negatur ex hac lege Lev. xviii. 17. ubi prohibetur mulier & filia ejus ex alio marito, quam privignam vocamus. uxor autem cum marito una caro est. Si enim post mulierem, quam duxisti, demortuam ejus filiam ex alio marito, duces nefas sit, etiam nefas erit cum uxor matre consuescere, ut ut sit noverca, nec proprie caro carnis; Quoniam alia est ratio personarum in linea recta, quæ locum ascendentium & descendentium pertinent. Pertinet ille casus etiam ad interdictum Lev. xx. 14. Tuttius igitur est ob honestatem & reverentiam matri debitam ea abstinerere. *Facultas Theol. Rostoch. An. 1568.* idem matrimonium improbavit, apud Dedeken. *Thef Conf. Vol. III. lib. III. Sect. VI. Num. 7.* Re-

Reliquos casus, qui huc referri possunt, enodatos vide ad Levit. XVIII. 7. 8. & reliquos versus. Sequuntur com. 18. & sequentibus cætera conjugia illicita, quæ non sunt incestuosa, de quibus suo loco.

C A P U T. IX.

Variæ opiniones Hebreorum, tam Talmudicorum, quam Karaorūm circa materiam de Incestu ex Elia ben Mosche Karaor, an plures personæ gradus prohibiti.

Explatis, quantum instituto nostro sufficit, legibus de incestu, sive incestuosis nuptiis, ordo & methodus, quam nobis præscripsimus, hujus *Dissert. Cap. II. Th. VI.* nos perducit ad considerationem variarum opinionum, tam Hebreorum, quam Christianorum, de personis & gradibus prohibitis. Hebreorum cum Talmudicorum tum Karaorūm sententiam elegantissime nobis exhibet noster Elias ben Mosche, qui solus nobis sufficiet, cuius idcirco vestigiis insistemus. *Capite quarto Tractatus de Incestu,* agit בחולק דעות החכמים בעניין העיריות de Sententiarum discrimine, quod inter Sapientes habetur circa genera incestus. *Capite quinto* agit בחולק דעות חכמי הראים בעניין העיריות de Sententiarum differentia, que est inter Sapientes ex Karaorūm circa materiam de incestu. Quod argumentum curiosum sane, nec inutile nec injucundum Lectori fore confido, ideoque non piget integrum Eliæ commentarium hic ex rarissimo libro Constantinopoli impreso describere.

II. Ita infit *Cap. IV.* חכמי ישראל בעניין העיריות נחלקו לשתי הורות גזרות. התורה האחת הם בעלי הקבלה שאמרו שאין הקש בעריות אמנים דרכו על הכהוב בלבד ואמרו שם היה הקש עקר בעריות היה ראיי להזכיר אסור אהות האב וממנו נקיש אסור אהות האם ועוד אחר שאמר בת אשת האב היה ראיי לשחות על בת אשתו והינו למורים אסון וזה קש עוד אחר שאמר הכהוב אשת אח האב היהו למורים מקל וחומר אסור Sapientes Israelitarum in materia de Incestu divisi sunt in duas classes sive Sectas Celeberrimas. Prima est Traditionalium, qui in Incestu nullam argumentationi locum esse, afferunt, solumque Scripturæ vestigiis insistentes dicunt, quod si argumentationi foret in incestu locus a principali, interdictum de forore patris duntaxat referri, indeque argumentatio & conclusio fieri debuisset ad prohibendam fororem matris. 2. Postquam Scriptura filiam uxoris patris prohibuit, non debuisset filiae uxoris facere mentionem, tunc